

PARAULA I VIDA

«Via lucis» - Pel camí de la Llum (5)

En el seguiment de les 14 estacions o misteris de Llum, avui arribem a l'acabament amb les **meditacions 12a, 13a i 14a** que ens ajuden a acollir el Misteri de la Resurrecció del Senyor.

12. Jesús lliura a Pere el ministeri de pastor del seu ramat. Text: *Joan 21,15-25*. És Jesús Ressuscitat qui encomana a Pere el ministeri de la unitat i del guiatge en l'Església, i ratifica, així, la promesa feta a Galilea: «*Tu ets Pere i sobre aquesta pedra edificaré la meua Església*» (Mt 16,18). A ell i als seus successors. Aquell que l'havia negat tres vegades, tres vegades li confessa que l'estima «més!». Tenim la confiança certa que l'Església és conduïda pel mateix Crist, el Bon Pastor, a través dels pastors apòstols i del successor de Pere, que estimen i per això pasturen. Tot ministeri és un servei d'amor, i en cada ministre, especialment durant l'Eucaristia, hi actua el mateix Crist, a qui «re-presenta» humilment enmig dels deixebles.

13. Jesús encarrega als Dotze la missió d'anunciar l'Evangelí per tot el món. Text: *Marc 16,14-18*. Arribar a tot el món i anunciar la bona nova a tothom, amb senyals i prodigis que vencen el mal i guareixen les malalties, que uneixen en la confessió de la fe tots els pobles, llengües i nacions. La Pentecosta continua renovant-se, ja que Jesús Ressuscitat es manté fidel a la seva promesa de donar-nos l'Esperit Sant Defensor, el qui ens fa confessar la veritable fe, i el que fa eficaç la predicació dels cristians en els cors dels oients. Portem el gran tresor de l'Evangelí que tots han de poder conèixer i acollir amb fe. L'Església viu per a evangelitzar, per a anunciar a tothom que Déu l'estima i que Crist ha mort perquè ell tingui vida eterna. L'Esperit Sant ens ajudarà a realitzar la nova evangelització avui tan necessària i urgent. Ell ens precedeix en el cor dels qui l'esperen.

14. Jesús se'n puja al cel per preparar-nos-hi estada. Text: *Fets dels Apòstols 1,2-11*. No ens deixa orfes, sinó que vindrà per prendre'ns amb Ell, per sempre. La Resurrecció culmina en l'Ascensió i la Pentecosta, que el mostren victoriós i gloriós, ja que és el Fill estimat del Pare, i el revelen com aquell que ens dona l'Esperit Sant, que ens defensa i omple dels seus dons. Estem cridats a l'eternitat feliç amb el Senyor, i mentre vivim en aquest món, som enviats a actuar-hi responsablement. «*Cerquem, doncs, allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimem allò que és de dalt, no allò que és de la terra*» (Col 3,1-2). Visquem com a batejats que han rebut la mateixa vida de Crist. Així viurem «*l'amor, el goig, la pau, la paciència, la bondat, la fidelitat, la mansuetud, la sobrietat... deixem-nos guiar per l'Esperit!*» (Ga 5,22-25).

Que aquestes «estacions» de **llum** que desgranen un Misteri tan gran, ens ajudin a fer de la Pasqua el temps més estimat de tot l'any, i a viure una fe en Crist que transparenti que ja hem ressuscitat amb Ell i que és l'Esperit Sant qui ens guia en el nostre camí de deixebles del Senyor. Santa Pasqua!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Joves de tot el món preparen la JMJ

La foto correspon a la trobada de joves de vuit diòcesis de l'entorn de Lió i de Clermont, que el passat 10 d'abril es varen reunir al santuari marià de Puy-en-Velay per preparar-se espiritualment per participar en la propera Jornada Mundial de la Joventut (JMJ), que se celebrarà a les diòcesis del 12 al 15 d'agost i a Madrid del 16 al 21 del mateix mes, amb la presència de Benet XVI. En els anomenats *dies a les diòcesis*, els joves de tot el món que assistiran a la propera JMJ tenen l'ocasió de ser hostes de famílies i de centres cristians i així poden descobrir la realitat de les Esglésies locals. A Catalunya hi haurà una missa conjunta de tots els bisbats a l'espai del Fòrum. Preparen aquesta acollida les delegacions de Pastoral de Joventut de cada bisbat.

GLOSSA

El camí el fem junts

Un grup de pastoralistes de diverses escoles d'una congregació religiosa ha participat en un seminari setmanal, durant tot un curs, per treballar qüestions relacionades amb la pastoral educativa. Des de la fe, han compartit les seves vivències. Ha estat, també, una experiència de comunitat educativa que avança. En un escrit adreçat als seus companys i companyes dels diversos claustres, afirmen: «[...] Somiem: preparar persones capaces d'escoltar i respondre. Escoltar en profunditat un món que crida de patiment, de desorientació i de desànim. Escoltar perquè el crit dels qui pateixen és el crit mateix de Déu. Respondre amb la pròpia vida. És a dir, buscar la pròpia vocació.»

Atesa la realitat plural de l'alumnat de les escoles, els diversos nivells de coneixement de Déu i de fe, concreten: «La nostra tasca és vocacional. Volem desvetllar en els joves el desig i la recerca de la seva vocació en el món. I, perquè creiem que és Déu mateix qui està cridant, el nostre somni té tres nivells. 1. Per a tots: que descobreixin la seva vocació en el món, vocació de servei per tal de posar els talents que han rebut a l'abast dels altres. 2. Per a molts: que sentin aquesta resposta als reptes del món com a resposta a Déu mateix. 3. Per a alguns: que responguin amb tota la seva vida en un lliura-

ment radical en el sacerdocí o en la vida religiosa.»

Dibuixen una acció que ha de contemplar diversos nivells d'actuació: la preevangelització, l'evangelització i la pastoral. Assenyalen com a claus a considerar: «Equips de persones... el camí el fem junts o no arribem: els pastoralistes, arrelats i acompanyats pel claustre». «Un relat fort amb un discurs comú amb paraules i llenguatges que avui interpel·lin... la Bíblia i el Magisteri de l'Església, sense ells ens podem perdre». «Tots necessitem sentir-nos acompanyats. No podem oblidar-nos de l'acompanyament.»

Conscients que el camí tindrà les seves dificultats, desànims i desencisos, observen amb encert: «Ha d'haver-hi moments en què ens adrecem a la font. Moments en què ens puguem sentir acaronats pel Pare, acompanyats per Jesucrist: necessitem espais de pregària i de celebració... Necessitarem recessos.»

Clouen l'escrit: «Comencem el camí? Cadascú l'anirà fent al seu ritme, des del seu punt de partença, però no ens podem aturar, ens hem de posar a caminar. Des del món i des dels alumnes, és el mateix Déu qui ens crida». «Jesús baixà de la muntanya, i molta gent es posà a seguir-lo» (Mt 8,1).

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

Voldria poder dir la mística simetria d'aquests tres dijous: el Dijous Sant, el Dijous de l'Ascensió i el Dijous de *Corpus*, oscil·lant sempre a igual distància l'un de l'altre en el calendari, a la mercè de la lluna plena de març: el primer immensament dolç, el segon purament alegre, el tercer de solemne resplendor: el Crist s'entrega, el Crist se'n va, el Crist resta eternament: Déu en la terra, Déu en el cel, Déu pertot, omplint l'univers d'amor, i l'home de majestat.

«Corpus» (fragment), Barcelona, 1895.
(Del llibre per a infants *Tria*)

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus lla-vis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, ¿és ara que restablireu la reialesa d'Israel? Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.»

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

► Salm responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R. Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan resuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'ls prosternaren. Alguns, però, dubtaren.

Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

► Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 1,1-11)

En mi primer libro, querido Teófilo, escribí de todo lo que Jesús fue haciendo y enseñando hasta el día en que dio instrucciones a los apóstoles, que había escogido, movido por el Espíritu Santo, y ascendió al cielo. Se les presentó después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, y apareciéndoseles durante cuarenta días, les habló del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les recomendó: «No os alejéis de Jerusalén; aguardad que se cumpla la promesa de mi Padre, de la que yo os he hablado. Juan bautizó con agua, dentro de pocos días vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo.»

Ellos lo rodearon preguntándole: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino de Israel?» Jesús contestó: «No os toca a vosotros conocer los tiempos y las fechas que el Padre ha establecido con su autoridad. Cuando el Espíritu Santo descienda sobre vosotros, recibiréis fuerza para ser mis testigos en Jerusalén, en toda Judea, en Samaria y hasta los confines del mundo.»

Dicho esto, lo vieron levantarse, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Mientras miraban fijos al cielo, viéndole irse, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que os ha dejado para subir al cielo volverá como le habéis visto marcharse.»

► Salmo responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones, el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor es sublime y terrible, / emperador de toda la tierra. R. Dios asciende entre aclamaciones, / el Señor, al son de trompetas; / tocad para Dios, tocad, / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos: Que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo. Ilumine los ojos de vuestro corazón, para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder para nosotros, los que creemos, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, potestad, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no sólo en este mundo, sino en el futuro. Y todo lo puso bajo sus pies, y lo dio a la Iglesia como cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que lo acaba todo en todos.

► Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos vacilaban. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado pleno poder en el cielo y en la tierra. Id y haced discípulos de todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; y enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el fin del mundo.»

L'Ascensió. Pintura de Rembrandt, Alte Pinakothek, Munic (Alemanya)

COMENTARI

Jesús se'n va i es queda

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (■ Barcelona) (litúrgia hores: 3a setm.): Ac 19,1-8 / SI 67 / Jn 16,29-33 □ **dimarts:** Ac 20,17-27 / SI 67 / Jn 17,1-11a □ **dimecres:** Ac 20,28-38 / SI 67 / Jn 17,11b-19 □ **di-jous:** Ac 22,30;23,6-11 / SI 15 / Jn 17,20-26 □ **divendres:** Ac 25,13-21 / SI 102 / Jn 21,15-19 ■ **dissabte** (□ Tortosa): Ac 11,21b-26;13,1-3 / SI 97 / Jn 21,20-25 ■ **diumenge** vinent, de Pentecosta (litúrgia hores: 3a setm.): Ac 2,1-11 / SI 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 / Jn 20,19-23.

La festa de l'Ascensió resulta sorprenent. Hi va associada la imatge realment espectacular de Jesús pujant enlaire, típica de la representació religiosa del seu temps, on la terra era l'àmbit dels homes i el cel el de Déu. I, sobretot, planteja la qüestió de saber si Jesús és entre nosaltres o no hi és. L'Ascensió sembla el final de la seva estada en el món, però d'altra banda els evangelis són plens de promeses d'una presència permanent. En definitiva, Jesús deixa sols els seus deixebles o es queda amb ells? Jesús és amb nosaltres o ens espera en un altre lloc?

La veritat és que els evangelistes, cada un a la seva manera, vénen a dir

que Jesús se'n va i es queda alhora. Lluc parla de l'Ascensió i de la vinguda de l'Esperit Sant, que serà la nova forma de presència de Jesús. Segons l'Evangelí de Joan, ja abans de morir, Jesús diu als deixebles que se'n torna al Pare, però els promet que els enviarà l'Esperit i que tornarà a ells...

Per la seva banda, Mateu acaba el seu evangelí amb una interessant aparició de Jesús Ressuscitat als seus deixebles. La situació és de comiat, i Jesús els deixa les seves darreres instruccions. Els confia la missió de continuar la seva tasca. Han de fer amb la gent allò que Jesús ha fet amb ells: convertir-los en deixebles, en seguidors fidels i convençuts. Els enco-

mana que facin conèixer a tot arreu el seu ensenyament, perquè tothom pugui seguir Jesús i viure com ell. Tot això és responsabilitat dels deixebles: ara els toca actuar a ells. Però resulta que Jesús no els deixa sols: els assegura que serà amb ells dia re dia fins a la fi del món.

La visió cristiana és aquesta: Jesús se n'ha anat físicament del món, i alhora continua plenament present entre nosaltres. Els cristians han de ser testimonis de l'evangelí, però sabent que Jesús els acompanya. Cal actuar com si tot depengués de nosaltres, però sabent que ell hi és sempre.

Agustí Borrell

JORNADA MUNDIAL DE LES COMUNICACIONS SOCIALS

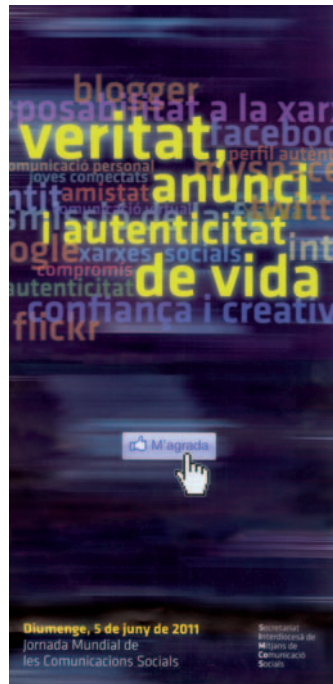
Veritat, anunci i autenticitat de vida

En la relació entre mitjans de comunicació i Església encara hi ha molta assignatura pendent. Experts en publicitat diuen que, des de l'inici de la *propagació de la fe*, l'esforç de comunicació ha estat sempre present al llarg de la història. La paraula remet als fets i a ells ha de remetre sempre per ser fidel a la veritat.

L'Església, quan viu de l'Evangelí i segueix Jesús, és lliure perquè segueix el qui és la Veritat i, en l'exercici d'aquesta llibertat, crea persones lliures i afavoreix àmbits d'autenticitat de vida i de transparència. Ja a l'inici del cristianisme, Pau ho viu amb aquesta convicció: «Esforça't per presentar-te davant Déu com un home que mereix la seva aprovació, com un treballador que no té de què avergonyir-se, perquè exposa correctament la paraula de la veritat» (2Tm 2,15).

Entre nosaltres, perquè el missatge evangèlic arribi, veiem que no sempre és qüestió de mètodes, de llenguatges o de noves tecnologies. Aquests són mitjans molt vàlids, i ens remeten a la comunicació sempre que per a nosaltres, seguidors de Crist, el nucli del missatge sigui la seva Persona, la seva paraula, la seva actuació en el temps.

Fixem-nos en la predicació apostòlica de l'inici del cristianisme. La paraula valenta de Pere el dia de la Pentecosta no sols interpel·la els qui l'escolten meravellats, sinó que «aquell dia s'afegiren als germans unes tres mil persones» (Ac 2,41). La comunicació va produir un impacte fort i positiu. L'Esperit hi intervé. El discurs d'Esteve, ple de la fortalesa de l'Esperit, exposa amb claredat i contundència el pas salvador de Déu en la història del seu poble. La diver-

sitat d'àmbits culturals als quals es dirigeix Pau, l'evangelitzador, i la riquesa comunicativa que conté la presentació que fa de Crist com a Fill de Déu i Salvador, fins a l'extrem de la seva total identificació entre l'anunci, l'anunciador i l'anunciat: «Estic crucificat amb Crist. Ja no sóc jo quin visc; és Crist qui viu en mi» (Ga 2,19-20).

Podríem seguir el procés de *propagació de la fe* al llarg de tot el Nou Testament i la història de l'Església i ens adonaríem de l'ardor apostòlic de tants homes i tantes dones que anuncien el Crist, i veuríem també que cada trobada amb algú és una nova oportunitat que aprofiten. Pau, que és el gran comunicador de l'Evangelí, arriba a dir «voldria ser ara mateix al costat vostre i trobar el to adequat, perquè no acabo de saber com parlar-vos» (Ga 4,20). El missatge cristià, perquè arribi al cor, s'ha d'entendre i acceptar amb joia.

Aquesta és la reivindicació que molts cristians i altres fan quan demanen a l'Església un llenguatge senzill, clar, positiu, proper, que incideixi en la vida real i parli de cor a cor, amb amor. Prou vegades els nostres missatges, més que apropar, generen indiferència o rebuig. Ho hem de revisar, perquè, atents sempre a la Paraula de Déu, amb pregària i amb gestos de proximitat i diàleg, podem treure a la llum el que enguany se'ns demana en la Diada de les Comunicacions Socials: buscar i comunicar la veritat, introduir un anunci valent, humil i engrescador, i esforçar-nos perquè tot reflecteixi l'autenticitat de vida que esdevé testimoni cristià i exemple a seguir.

† **Sebastià Taltavull Anglada**,
Bisbe auxiliar de Barcelona
i encarregat dels MCS a la Tarraconense

El *chirimiri* en casa

Las palabras se las lleva el viento, según un conocido dicho popular. Por el contrario, las obras sí que tienen una gran influencia en la educación. «Por sus obras los conoceréis», se lee en la Biblia. Lo que ven los niños en casa o en la escuela es lo que realmente hace mella en su proceso educativo.

En casa, ya lo he dicho muchas veces, la educación se produce por ósmosis, por el contacto diario con estos personajes ejemplares que son los padres y otros adultos que complementan la familia (abuelos, tíos o hermanos mayores). En la escuela también hay unos personajes ejemplares, los maestros, que dependiendo de su ma-

nera de comportarse como personas (al margen de su capacidad como docentes) mandan continuos mensajes educativos al alumnado. Es en el día a día, familiar y escolar, donde se va construyendo la educación de un menor.

Alguna vez he comparado el proceso educativo con la fina llovizna propia del País Vasco, el popular *chirimiri*. Son esas pequeñas gotas de lluvia tan fina que parece que no van a ser capaces de mojarte, pero que, a la larga, después de que te caigan encima durante un rato, llegan a calar a fondo y hacen que uno se quede bien empapadito.

Pues sí, la educación se hace a base del ejemplo que damos a nuestros

hijos y alumnos. Es el *chirimiri* del ejemplo que nos damos los padres entre nosotros, con el cariño que nos manifestamos en nuestra relación de pareja, en la forma en que nos pedimos las cosas, o en cómo agradecemos los cuidados que nos prodigamos mutuamente.

Piense que sus hijos, el día de mañana, cuando establezcan su propia familia, se comportarán de manera muy similar a lo que hayan vivido en su casa, en su familia de origen.

Dr. Paulino Castells
(*Tenemos que educar*, Ed. Península.
Hem d'educar, Ed. Columna)

SANTORAL

5. † Diumenge de l'Ascensió del Senyor. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

6. Dilluns. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe; beat Josep M.

Peris (1889-1936, nat a Cinctorres, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.

7. Dimarts. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremont, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. Dimecres. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·lïope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.

9. Dijous. Sant Efreem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església; sant Marí,

ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna-Maria Taigi, mare de família.

10. Divendres. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe.

11. Dissabte. Sant Bernabé, apòstol company de Pau, nat a Xipre, on morí; santa Maria Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel., de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858); sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alicia, vg. cistercenca.

ENTREVISTA

▶ **AGUSTÍ BORRELL**

La Bíblia, a l'abast de tothom

Intel·lectuals i personatges famosos, creients i agnòstics, van participar el propassat 30 de març en l'acte de presentació de la nova edició de la Bíblia en llengua catalana, amb el text de la traducció interconfessional (BCI), que es va celebrar al Petit Palau de la Música Catalana. Aquesta edició, que compta amb 95 il·lustracions interiors i el dibuix de la coberta de l'artista Perico Pastor, i de la qual s'han tirat 30.000 exemplars a 9,95 euros, ha estat possible gràcies a la col·laboració de sis entitats catalanes especialitzades en edicions bíbliques. L'Agustí Borrell, carmelita descalç, és secretari de l'Associació Bíblica de Catalunya i membre de l'equip de traducció de la Bíblia catalana interconfessional.

Com neix la idea de publicar una edició popular de la Bíblia?

La Bíblia és el llibre més traduït i més editat. Hi ha moltes edicions, també en català. De tota manera, tenim la sensació que la lectura del text bíblic va quedant reduïda als ambients cristians, i encara amb limitacions. Per això, es va veure la necessitat de facilitar al màxim l'accés a la Bíblia a tothom qui hi pugui estar interessat.

L'acte del 30 de març al Petit Palau va ser tot un èxit. Barcelona ha fet un primer pas per convertir-se en un atri dels gentils?

La presentació va resultar un esdeveniment únic i sorprenent. Entorn de la Bíblia es va produir un diàleg serè, intens i respectuós entre persones conegudes que tenen posicions molt diferents sobre la fe. Tots es van expressar amb una forta implicació personal i van coincidir en el valor excepcional de la Bíblia, i en la utilitat de llegir-la. Es va demostrar que l'intercanvi sincer entre creients i no-creients és possible i enriquidor per a tots.

Per què creients i no-creients hauríem de llegir, o rellegir més sovint, la Bíblia?

Les arrels de la cultura occidental es troben en bona part a la Bíblia. Sense el coneixement dels textos bíblics resulta difícil entendre l'art, la literatura o els valors característics de la nostra societat. I, sobretot, la Bíblia és un veritable tresor, un llibre on són presents de forma vital les preguntes i les respostes més importants de l'existència humana.

Òscar Bardají i Martín

Nou pelegrinatge a Terra Santa

L'Arxiprestat de les Valls d'Andorra ha obert les inscripcions per al pelegrinatge de la Diòcesi a Terra Santa. És previst entre el 19 i el 27 de setembre, i es visitaran alguns dels indrets més emblemàtics de l'experiència de Jesucrist a Galilea i Jerusalem: Natzaret, el llac Tiberiades, les fonts del riu Jordà, el mont Tabor i el del Carmel, Betlem, Betània, el Mar Mort, i Jerusalem, en els llocs més significatius. L'experiència de Mn. Ramon Sàrries en aquest pelegrinatge fa que el recorregut sigui una formació i una experiència úniques. El preu previst és de 1.550 euros. Si us cal més informació us podeu posar en contacte amb la Rectoria d'Andorra la Vella, al 376 821 177.

La Creu d'Anna Janer comença el seu viatge

Una de les iniciatives engegades amb motiu de la beatificació d'Anna Maria Janer Anglarill, fundadora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, té un nom propi: la Creu de l'amor i del servei. Es tracta d'una creu de fusta que pelegrina per les diverses escoles, residències, hospitals, comunitats i parròquies dels 11 països on es troba present aquesta Congregació.

La Creu recull en cadascun dels seus braços escenes de la vida de la Mare Janer que responen al lema triat per a la seva beatificació: Estimar-te i servir-te sempre i en tot. L'escola Sagrada Família del carrer Avinyó de Barcelona es prepara per rebre la Creu que ha passat per diversos punts de l'Estat espanyol: Madrid, Los Molinos, Pola de Lena, Villalón de Campos (Valladolid), Utrera i Sevilla. Una rèplica de la mateixa Creu arriba aquests dies a Buenos Aires provinent d'Uruguai. En el web creat per a la beatificació, www.anamariajaner.org es poden seguir totes les informacions referides a la Creu, i a d'altres iniciatives relacionades amb aquest esdeveniment.

Lectorat dels seminaristes Emili Villegas i Alfons Vázquez

El passat 11 de maig al vespre, a la Capella del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya, a Barcelona, l'Arquebisbe d'Urgell va conferir el ministeri de Lectors als seminaristes d'Urgell Alfons Vázquez i Emili Villegas. Hi va participar una nombrosa representació de fidels de les parròquies on col·laboren pastoralment, la Seu d'Urgell i Andorra la Vella, amb la Comunitat de seminaristes de les diverses diòcesis de Catalunya que s'hi formen. Amb l'Arquebisbe van concelebrar el Rector i Vicerector del Seminari Interdiocesà, el Rector del Seminari d'Urgell, els Arxiprestos d'Andorra i de la Seu d'Urgell, així com altres preveres amics.

L'Arquebisbe destacà a l'homilia el valor de fer-se acollidors de la Sagrada Escriptura per llegir-la i transmetre-la amb tota fidelitat i compromís als germans, i a tots els homes, especialment als pobres que no tenen accés a la seva lectura i coneixença. Els parlà de les dificultats i persecucions que, segons el llibre els Fets dels Apòstols que anem rellegant al temps pasqual, provoquen una fecunditat nova en l'anunci i difusió de l'Evangeli i la creixença de les comunitats, i remarcà com Jesús, parla dels deixebles, especialment dels seus futurs apòstols quan els descriu com aquells «que el Pare li ha donat» i que no deixarà pas perdre. Animà els dos nous lectors a aprofundir i estimar les Escriptures perquè en elles hi trobaran consol i esperança. I a fer-se ells mateixos paraules vives de Jesucrist perquè el món cregui.

Mons. Vives amb els dos nous lectors

Cinc nous Canonges i Mn. Xavier Parés, Degà del Capítol Catedral

L'Arquebisbe d'Urgell presidí el passat 9 de maig, a la Casa del Bisbat, la reunió extraordinària del Capítol Catedral d'Urgell, en la qual es va elegir com a nou Degà del Capítol Catedral Mn. Xavier Parés i Saltor que substitueix Mn. Antoni Cagigós Soro.

També es van aprovar dues petites esmenes als Estatuts del Capítol que concreten l'edat prefixada de jubilació dels Canonges en els 75 anys, i els Canonges han estat «escollats» pel que fa a la proposta que els ha fet l'Arquebisbe de nomenament de cinc nous Canonges. Aquests cinc nous Canonges del Capítol Catedral de Sta. Maria d'Urgell, són els sacerdots M.I. Mn. Jusèp Amiel Solé, M.I. Mn. Jordi Gasch Duran, M.I. Mn. Joan Antoni Mateo García, M.I. Mn. Jaume Soy Amargant i M.I. Mn. Jaume Vila Serra, els quals prendran possessió canònica del seu ofici el proper dia 19 de juny a la S.E. Catedral de Sta. Maria d'Urgell, a les 20 h.

Un moment de la reunió

Mons. Vives visita Castellserà i Penelles. Inaugura el local de la FEMN de la FEMN

Mons. Joan Enric Vives, acompanyat per Mn. Josep M. Mauri, Vicari General, visità el 8 de maig els municipis de Castellserà (Urgell) i de Penelles (Noguera). La visita ha estat motivada per les celebracions del 50è aniversari de la dedicació de la nova església de Penelles l'any 1951.

A Penelles, l'Arquebisbe fou acollit pel Sr. Eloi Bergós, alcalde de Penelles, i els altres membres del Consistori; l'Hble. Sr. Josep Lluís Cleries, conseller de Benestar Social i Família, que té lligams familiars amb el poble; la Sra. Violant Cervera, Directora General d'Acció

Mons. Vives escolta l'alcalde de Penelles

Cívica i Comunitària; el Sr. Joan Ramon Saura, Responsable de serveis socials a Lleida; el Sr. Eloi Villalta, President del Patronat de la Fundació d'Esplais de Sant Maria de Núria; Mn. Albeiro Vázquez, Rector de Penelles; l'hereu i la filla de Penelles i altres representants de les diverses entitats del municipi. Aquestes autoritats, un bon grup de feligresos, i els membres del Patronat van visitar el nou local de la Fundació d'Esplais Santa Maria de Núria a la Rectoria del poble, instal·lacions que seran compartides amb l'Esplai Parroquial de Penelles. El local va ser beneït per Mons. Vives, que també presidí la missa a l'església parroquial de Sant Joan Baptista en ocasió del 50è aniversari de la construcció «a jova» del temple, en la qual han concelebrat Mn. Mauri i Mn. Vázquez, així com Mn. Mayoral, consiliari diocesà de l'escoltisme. En acabar, davant la Creu de la Plaça de l'església, es va fer un acte d'homenatge, moment que recull la fotografia.

LA PLETA

L'evangelització en la nova era digital

Quin ús fem dels mitjans de comunicació

El testimoni personal en la vivència de la fe és un esperó i una guia per a moltes persones que cerquen una llum en la seva vida. Des d'aquesta perspectiva no hi ha dubte que l'ús dels mitjans de comunicació per explicar les vivències i experiències és una eina imprescindible de l'evangelització. Les noves tecnologies ens permeten avui, a més, fer més proper aquest testimoni, més directe, més ràpid, més concret i més efectiu. Aquest cap de setmana celebrem la jornada mundial de les Comunicacions Socials sota el lema «veritat, anunci i autenticitat en l'era digital». El Sant Pare ens recorda en el seu missatge que les noves tecnologies han suposat un canvi molt profund en la societat, tan profund com en el seu moment va ser la revolució industrial. I no és una exageració: les noves tecnologies no modifiquen només la manera de comunicar, també modifiquen la comunicació en si mateixa i d'aquesta manera estem en una important transformació cultural. Les se-

ves extensions les veiem a l'Orient Pròxim des de fa mesos. Com diu el Sant Pare: «A la vora d'aquesta nova manera de difondre informació i coneixements, neix una nova manera d'aprendre i de pensar, així com noves oportunitats per establir relacions i construir llaços de comunitat».

A Urgell, hem apostat per les noves tecnologies. I ho hem fet modernitzant i accedint als nous formats i oferint informació del que fem a milers de persones diàriament, que es connecten a la pàgina web o bé que reben les nostres informacions com abonats o amics a facebook.

La Delegació de Mitjans edita en diversos suports: en paper, la revista *Església d'Urgell* i el *Full Dominical*. Col·labora amb *Catalunya Cristiana*... I a la xarxa, intervén amb el portal www.bisbaturgell.org, i ens podreu trobar a facebook des de fa més un any. El nostre esforç a l'hora de propagar el missatge evangèlic en un llenguatge proper i directe, adequat als nous temps també es manifesta a

Ràdio Principat, que s'esforça amb la producció de serveis informatius propis i programes que s'emeten per a tota la cadena Estel. També confecciona notes de premsa i fa el seguiment del seu ressò mediàtic, confecciona un petit dossier de premsa intern, i pel que fa a l'arxiu fotogràfic procura per la datació de negatius i en nou format digital.

Hem de ser molt conscients que es posen al nostre abast objectius fins ara impensables i que es connecten amb nosaltres persones de tot el món. Diàriament ens esforcem en crear vincles estables amb els nostres receptors que s'acaben transformant en recerca d'informació continuada. És per això que el Sant Pare ens recorda que la xarxa, les noves tecnologies han de ser un aliment quotidià i no l'atracció d'un moment. Aquest és el repte avui.

M. Cristina Orduña

Delegada de Mitjans de Comunicació